

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobce: J. H.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Smíchov, 150 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 11. 2017, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 19. 9. 2017, o **invalidním důchodu**,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 6. 2. 2018 domáhal zrušení

Shodu s prvopisem potvrzuje

rozhodnutí žalované ze dne 29. 11. 2017, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 19. 9. 2017, jímž snížila žalobci výši invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně k 10. 10. 2017.

2. V žalobě žalobce namítal, že rozhodnutí není správné, protože u něj nedošlo k žádnému zlepšení zdravotního stavu a není pro něj možné se zapojit do pracovního procesu. Posudky nezohlednily všechny předložené lékařské zprávy a hlavně nebylo vyčkáno na výsledky vyšetření magnetickou rezonancí, které by závěr o jeho zdravotním stavu postavilo najisto.
3. U jednání oba účastníci řízení na svých procesních stanoviscích setrvali.
4. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalované žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů.
5. Z připojeného posudkového spisu žalobce krajský soud zjistil, že žalobce je vyučený horník, pracoval v oboru, poté pracoval jako strážný, skladník a poté byl nezaměstnaný, evidován na Úřadu práce. Byl uznán částečně invalidním od 9. 2. 2005, pak od 4. 12. 2008 plně invalidním, od 24. 4. 2011 invalidním v I. stupni. Posuzující lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava, MUDr. V.K., dne 18. 5. 2016 shledala zdravotní stav žalobce nepříznivým podle § 26 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“, žalobce shledala invalidním v III. stupni podle § 39 odst. 1 písm. c) zákona o důchodovém pojištění se změnou stupně invalidity k datu rozhodujícího neurochirurgického nálezu 11. 4. 2016. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XIII., odd. E., položce 1 písm. d) přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb. (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“) s poklesem pracovní schopnosti o 70 %. Žalobce byl indikován k neurochirurgické operaci s termínem 24. 10. 2016. Kontrola byla stanovena za rok, kdy bylo možno předpokládat stabilizaci stavu.
6. Dne 18. 4. 2017 požádala žalovaná o posudek zdravotního stavu žalobce a posuzující lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava, MUDr. J. B., dne 18. 7. 2017 shledala žalobcův zdravotní stav dlouhodobě nepříznivý podle § 26 zákona o důchodovém pojištění a žalobce invalidním v II. stupni podle § 39 odst. 1 písm. c) zákona o důchodovém pojištění s poklesem pracovní schopnosti o 50 %, se změnou stupně invalidity k datu 19. 7. 2017 po stabilizaci stavu po operaci, kdy u žalobce subjektivně přetrvávají bolesti, pro které je léčen v ambulanci bolesti. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XIII., odd. E., položce 1 písm. c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Kontrola byla stanovena za tři roky, kdy je možno předpokládat stabilizaci stavu a adaptaci.
7. Na základě posudku MUDr. B. rozhodla žalovaná dne 19. 9. 2017 o snížení invalidního

důchodu žalobce pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně od 10. 10. 2017. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky s tím, že se jeho zdravotní stav nezlepšil, spíše naopak, má rozšířené onemocnění krční páteře, které má prokázat magnetická rezonance. Dne 22. 11. 2017 vypracoval posuzující lékař České správy sociálního zabezpečení, MUDr. P. K., posudek se shodným závěrem, že u žalobce již nejde o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění, ale jde o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Za rozhodující příčinu pracovní neschopnosti uvedl iritačně zánikový kořenový C7 vlevo na podkladě hernie disku C6/7 s kraniálně a kaudálně sklouzlým sekvestrem, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E., položce 1 písm. c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, nikoliv již položky písmene d), kdy stav žalobce považuje za „*zcela mimo dikci položky*“. Na základě tohoto posudkového závěru rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím tak, že námitky žalobce zamítla a prvostupňové rozhodnutí z 19. 9. 2017 potvrdila.

8. Z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ze dne 18. 5. 2018, který si krajský soud nechal v průběhu řízení o žalobě vypracovat, krajský soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedy komise, dalšího lékaře z oboru neurologie a tajemnice, považovala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti stav po opakovaných operacích krční páteře pro degenerativní změny, jde o středně těžké funkční postižení se závažnou poruchou statiky a dynamiky krční páteře, kdy je celková výkonnost významně snížena při běžném zatížení a některé denní aktivity jsou omezeny, stav odpovídá postižení uvedenému v XIII., odd. E., položce 1 písm. c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Od doby uznání invalidity ve třetím stupni v roce 2016 došlo ke zhojení pooperačních změn, stav je stabilizován, nejsou prokázány známky útlaku nervových struktur, stabilizace dovoluje výkon fyzicky nenáročných povolání (vrátný, práce ve chráněných dílnách). Vzhledem k námitkám žalobcem, že jeho zdravotní stav není v žádném případě stabilizován a předložení zprávy neurologa z 24. 5. 2018, krajský soud požádal posudkovou komisi MPSV o doplnění posudku, což tato učinila dne 19. 10. 2018, a ve složení z předsedy komise, posudkového lékaře s odborností neurologie a tajemnice, dospěla ke shodnému závěru, jako při předchozím posouzení. K žalobcem zdůrazněné nutnosti vyšetření magnetickou rezonancí uvedla, že vyšetření je pouze kontrolní, nikoliv urgentní, a to s ohledem na stanovenou dobu termínu vyšetření, a ani tato okolnost ke změně posudkového závěru nevedla.
9. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto

řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).

10. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míru poklesu pracovní schopnosti, stupeň invalidity, den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. V případě, že se jedná o odnímání pobírané dávky důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem nebo obdobně také přiznání nižšího stupně invalidity, je posudková komise MPSV ČR povinna přesvědčivě odůvodnit, v čem spočívá zlepšení nebo stabilizace zdravotního stavu pojištěnce při porovnání s obdobím, kdy odnímaná dávka byla přiznána, případně zda odnímaná dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 3 Ads 45/2008 - 46). Jde-li přitom alespoň o invaliditu prvního či druhého stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
11. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek a jeho doplnění posudkové komise MPSV. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialisty s odborností neurologie, tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce, žalobce byl jednání komise přítomen, nebyl přítomen pouze jednání komise o doplnění posudku, byl seznámen se složením komise a také seznámen se základním výčtem podkladů, které měla komise k dispozici. Posudek podle názoru krajského soudu má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní,

přičemž šlo o invaliditu druhého stupně. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odstavce 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 50 % a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku posudkové komise MPSV; v tomto směru se závěry posudkové komise zcela shodují jak se závěry posudkového lékaře OSSZ, tak se závěry posudkového lékaře žalované, a žalobce nepředložil žádný důkaz, který by tyto konzistentní závěry zpochybnil. Posudkoví lékaři se shodli na tom, že žalobce trpí bolestmi, které s jeho zdravotním postižením souvisí, objektivně však jeho stav odpovídá postižení uvedenému v kapitole XIII. (postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl E. (dorzopatie a spondylopatie), položce 1 (bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének), písmene c) (stav se středně těžkým funkčním postižením, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervů, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny), se kterým je spojena míra poklesu pracovní schopnosti 30 – 40 %, přičemž míra poklesu pracovní schopnosti u žalobce byla stanovena na 40 % a zvýšena pro ostatní zdravotní postižení o 10 % podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity. Nedosahovala tak 70 %, což odpovídá invaliditě třetího stupně, který byl u žalobce shledán posudkem z 18. 5. 2016 před poslední operací a stabilizací stavu po ní.

12. Krajský soud neshledal důvod pro vyčkání na výsledky vyšetření magnetickou rezonancí, jak žalobce požadoval, neboť posudková komise se k jeho návrhu vyjádřila jednoznačně tak, že jde o kontrolní nikoliv urgentní vyšetření, které by nasvědčovalo aktuálnímu zhoršení zdravotního stavu žalobce.
13. Jelikož u žalobce ke dni napadeného rozhodnutí šlo o druhý stupeň invalidity, napadené rozhodnutí je správné a žaloba není důvodná; krajský soud ji proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti

je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 5. prosince 2018

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně